

القول: في الوقوف بالمشعر

۳- وقوف در مشعر

والنظر في: مقدمته، وكيفيته.

این بحث مشتمل بر یک مقدمه و کیفیت وقوف در مشعر است.

أما المقدمة:

مقدمه

فيستحب الاقتصاد في سيره إلى المشعر، وأن يقول إذا بلغ الكتيب الأحمر عن يمين الطريق: (اللهم ارحم موقفي، وزد في عملي، وسلم لي ديني، وتقبل مناسكي)، وأن يؤخر المغرب والعشاء إلى المزدلفة ولو صار إلى ربع الليل، ولو منعه مانع صلى في الطريق، وأن يجمع بين المغرب والعشاء بأذان واحد وإقامتين من غير نوافل بينهما ويؤخر نوافل المغرب إلى بعد العشاء.

مستحب است در رفتن به سوی مشعر میانه روی کند (نه تند حرکت کند و نه کند) و اینکه وقتی به ریگزار سرخ سمت راست راه رسید بگوید: (اللهم ارحم موقفي، وزد في عملي، وسلم لي ديني، وتقبل مناسكي)؛ (خدایا! به این جایگاهم رحم کن و عملم را زیاد فرما و دینم را برایم سالم گردان و عباداتم را قبول فرما)؛ و نیز مستحب است نماز مغرب و عشا را تا رسیدن به مزدلفه به تأخیر بیندازد - حتی اگر تا یک چهارم از شب طول بکشد - و اگر مانعی برایش پیش بیاید بین راه، نمازش را بخواند و مستحب است نماز مغرب و عشا را پشت سر هم بخواند، با یک اذان و دو اقامه^۱ بدون اینکه بین آن دو، نافله بخواند و نافله های مغرب را تا بعد از نماز عشا به تأخیر بیندازد.

وأما الكيفية:

چگونگی وقوف در مشعر

1- اذان و اقامه بگوید و مغرب را خوانده، بلافاصله اقامه بگوید و نماز عشا را بخواند. (مترجم)

فالواجب: النية، والوقوف بالمشعر، وحده: ما بين المأزمين إلى الحياض إلى وادي محسر. ولا يقف بغير المشعر، ويجوز مع الزحام الارتفاع إلى الجبل. ولو نوى الوقوف ثم نام أو جن أو أغمي عليه صح وقوفه.

واجبات:

۱- نیت

۲- وقوف در مشعر.

محدوده آن، بین مأزمین (دو کوهی که بین عرفات و مشعر است) تا حیاض تا وادی محسّر است. نباید در جایی غیر از مشعر وقوف نماید و اگر شلوغی و ازدحام جمعیت زیاد بود جایز است از کوه بالا رود. اگر نیت وقوف کند سپس خوابش ببرد یا دیوانه و یا بی هوش شود، وقوفش صحیح است.

وَأَنْ يَكُونَ الْوُقُوفُ بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ، فَلَوْ أَفَاضَ قَبْلَهُ عَامِداً بَعْدَ أَنْ كَانَ بِهِ لَيْلاً - وَلَوْ قَلِيلاً - لَمْ يَبْطُلْ حَجَّهُ إِذَا كَانَ وَقَفَ بَعْرِفَاتٍ، وَجِبْرَهُ بِشَاةٍ. وَيَجُوزُ الْإِفَاضَةُ قَبْلَ الْفَجْرِ لِلْمَرْأَةِ، وَمَنْ يَخَافُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ غَيْرِ جَبْرٍ. وَلَوْ أَفَاضَ نَاسِيًا لَمْ يَكُنْ عَلَيْهِ شَيْءٌ

۳- وقوف بعد از طلوع فجر (اذان صبح) باشد؛ اگر قبل از طلوع فجر عمداً از مشعر خارج شود (بعد از اینکه شب -هرچند مقدار کمی از آن- را در مشعر مانده باشد) حجتش باطل نمی شود -البته اگر در عرفات وقوف کرده باشد- و جبران آن، قربانی کردن یک گوسفند است. برای بانوان و کسانی که از آسیب جانی بر خودشان بیمناک اند جایز است قبل از طلوع فجر از مشعر خارج شوند و نیاز به جبران هم نیست؛ همچنین اگر از روی فراموشی زودتر خارج شود نیز چیزی بر عهده اش نخواهد بود.

ويستحب الوقوف بعد أن يصلي الفجر، وأن يدعو بالدعاء المرسوم أو ما يتضمن الحمد لله والثناء عليه والصلاة على النبي وآله (ع)، وأن يطمأ الصرورة المشعر برجله حافياً، ويستحب الصعود على قزح وذكر الله عليه.

مستحبات:

مستحب است بعد از نماز صبح در مشعر وقوف نماید و دعاهای مرسوم یا دعاهایی را که شامل حمد و ثنای الهی و صلوات بر پیامبر و خاندانش (ع) است، بخواند؛ همچنین مستحب است کسی که اولین بار حج می گذارد با پای برهنه در مشعر قدم نهد و اینکه بر کوه قُزح بالا رفته، در آنجا ذکر خدا بگوید.

مسائل خمس:

مسائل پنج گانه:

الأولى: وقت الوقوف بالمشعر ما بين طلوع الفجر إلى طلوع الشمس، وللمضطر إلى زوال الشمس.

اول: وقت وقوف در مشعر بين طلوع فجر تا طلوع آفتاب است و برای کسی که مضطر (ناچار) باشد تا ظهر شرعی است.

الثانية: من لم يقف بالمشعر ليلاً ولا بعد الفجر عامداً بطل حجه، ولو ترك ذلك ناسياً لم يبطل إن كان وقف بعرفات . ولو تركهما جميعاً بطل حجه عمداً أو نسياناً.

دوم: کسی که نه شب و نه بعد از طلوع فجر (از روی عمد) در مشعر وقوف نکند حجه باطل است و اگر از روی فراموشی وقوف در مشعر را ترک کرد، در صورتی که وقوف در عرفات را انجام داده باشد باطل نیست. اگر هر دو وقوف را ترک نماید - چه عمداً و چه از روی سهو و فراموشی - حجه باطل است.

الثالثة: من لم يقف بعرفات وأدرك المشعر قبل طلوع الشمس صح حجه، ولو فاتته بطل. ولو وقف بعرفات جاز له تدارك المشعر إلى قبل الزوال.

سوم: کسی که در عرفات وقوف نکند و قبل از طلوع آفتاب به وقوف در مشعر برسد، حجه صحیح است، اما اگر به وقوف مشعر هم نرسد حجه باطل است. اگر در عرفات وقوف نموده باشد (و به وقوف در مشعر در وقتش نرسیده باشد) می تواند تا قبل از ظهر شرعی وقوف در مشعر را به جا آورد.

الرابعة: من فاتته الحج تحلل بعمره مفردة، ثم يقضيه إن كان واجباً على الصفة التي وجبت، تمتعاً أو قراناً أو إفراداً.

چهارم: کسی که حجه باطل شده است با انجام عمره مفرده از احرام خارج می شود و اگر حجه واجب بوده، باید در آینده قضای آن را به همان شکلی که بر او واجب شده بود به جا آورد (تمتع، قران یا افراد).

الخامسة: من فاتته الحج سقطت عنه أفعاله، ويستحب له الإقامة بمنى إلى انقضاء أيام التشريق، ثم يأتي بأفعال العمرة التي يتحلل بها.

پنجم: کسی که حجه باطل شده، اعمال حج از گردنش برداشته می شود و مستحب است تا پایان ایام تشریق در منا اقامت کند، سپس اعمال عمره مفرده ای که با آن از احرام خارج می شود را به جا آورد.

خاتمة:

خاتمه:

إذا ورد المشعر استحَب له التقاط الحصى منه وهو سبعون حصاة، ولو أخذَه من غيره جاز، لكن من الحرم عدا المساجد. ويجب فيه شروط ثلاثة: أن يكون مما يسمى حجراً، ومن الحرم، وأبكاراً. ويستحب أن يكون برشا، رخوة، بقدر الأثملة، كحيلة منطقة، ملتقطة. ويكره أن تكون صلبة، أو مكسرة.

هنگامی که وارد مشعر شد مستحب است هفتاد عدد ریگ از زمین بردارد، هرچند اگر از جای دیگر هم برداشت جایز است، البته از محدوده حرم و خارج از مساجد. درباره این ریگ‌ها سه شرط واجب وجود دارد: طوری باشد که به آن سنگ گفته شود، از محدوده حرم باشد و تابه‌حال از آن در رمی استفاده نشده باشد. مستحب است رنگی، صاف و به اندازه بند انگشت باشد. به رنگ سرمه و نقطه‌نقطه باشد و از روی زمین برداشته شود. مکروه است سفت و خشن یا شکسته شده باشد.

ويستحب لمن عدا الإمام الإفاضة قبل طلوع الشمس بقليل، ولكن لا يجوز وادي محسّر إلا بعد طلوعها. والإمام يتأخر حتى تطلع، والسعي بوادي محسّر وهو يقول: (اللهم سلم عهدي، واقبل توبتي، واجب دعوتي، واخلفني فيمن تركت بعدي). ولو ترك السعي فيه رجع فسعى استحباباً.

برای غیر امام مستحب است کمی پیش از طلوع آفتاب از مشعر خارج گردد، اما نباید تا بعد از طلوع آفتاب از وادی محسّر عبور کند. امام تا طلوع آفتاب خروجش را به تأخیر می‌اندازد و نیز مستحب است در وادی محسّر سعی انجام دهد درحالی که این ذکر را می‌گوید: (اللهم سلم عهدي، واقبل توبتي، واخلفني فيمن تركت بعدي)؛ (خدایا عهد و پیمانم را به سلامت دار و توبه مرا بپذیر و دعایم را اجابت فرما و در میان کسانی که از خود به‌جا گذاشتم جانشینم باش) و اگر سعی در آنجا را ترک کرد مستحب است بازگردد و سعی را انجام دهد.